

v nekšnej zvezi; ti imajo ondi mnogo vojakov in trdnjav; to pa sosedom Kitajcem ni po volji. In sedaj je novica došla, da jih je 9000 v Anamsko prihrulo Francozov izganjat. To pa utegne zakriviti pravo vojsko med Francozi in Kitajci. — Španjski otok Manila bil je po strašni nesreči zadet; silna burja je morskih volavov toliko čez obrežje navalila, da je veliko hiš pokončanih, več kakor 13.000 ljudij brez strehe.

Za poduk in kratek čas.

Boka Kotorska.

(Konec.)

Mesto Kotor (Cattaro — lat. Ascrivium) je že stalo, predno so si ga l. 116 pred Kr. osvojili Rimljani. Po razpadu zapadno-rimskega cesarstva je prišlo mesto v roke byzantiškim cesarjem; pozneje Turkom, Srbom, l. 1368 Ogorom in leta 1420 Benečanom.

Leta 1797 so se Kotorci podvrgli cesarju Francu II. in od tega časa so podložniki Avstrijski. Mesto šteje do 240 prebivalcev; ima gimnazijo, mornarsko in 2 ljudski šoli. Sedež je katoliškega in grškega škofa. Za morskim obrežjem pred vratni „porta marina“ sega prijetno sprehajališče od Dobrote do Mule.

Za težavno in žalostno vožnjo iz Gruža v Kotor bila sva s prijateljem odškodovana s prijetno in veselo iz Kotora v Gruž, ki sva jo pričela v petek 7. februarja v solčnem izhajanji. Še le pri modro-jasnem obnebju nama je bilo mogoče, občudovati posamezne oddelke zanimljive boke Kotorske.

Vedno se menjajočih divnih prizorov primerno in verno opisavati, ni tako lahko. Te kraje treba s lastnimi očmi gledati, kdor želi o njih si nekoliko jasnih pojmov pridobiti. Poslovivšim se od Kotora (so nam ostala na desnici sela Dobrota (s kat. cerkvico in belimi hišicami), Kamenari, Miloviči, Tripkoviči, Maroviči, Orahoviči, na levici, pa Mula, Glavati, Perčan (Perzagno) s cerkvama Marije Device in sv. Miklavža.

Vse te vasi obdaja strmo pečevje; v podnožji pa rastejo oljke. Pri Dražinem vrtu ter Gornjem in Doljnem Stolivu začne se krčiti prvi zaliv in se po kacic 5 minutah vožnje zopet odpre in razširi pri Perasti (majhnem mestu z čednimi poslopji in tremi cerkvicami), v novi zaliv — golfo di Risano.

Tu najdeš dva preprijazna otočiča, katerih vsak nosi na svoji višini lično cerkvico, posvečeno sveti Device.

Mornarji zovejo cerkvici kratko: La Madonna. Za otokoma ob desnem zadene oko na mestice Risan (Risano) in ni se je tega romantiškega kraja da sita napaslo, in parobrod se

že suče na levo v novo sotesko verige — le Catene. Boka postaja tu in tam tako tesna, da prebivalci ednega obrežja slišijo petelinovo petje z drugega. Svignili smo mimo Leptane in Gornje Lastuve, mimo Andriča in Zeladičev, in kakor bi mignil, prijadrali smo zopet v nov širji zaliv, kterege obal je na okrog opasana z oljkami in nizkimi hišicami v Doljni Lastni, Tivadi in v Krtolih.

Ko smo brneli čez ta srednji del boke Kotorske, posijalo je izza visokih Črnogorskih snežnikov na morje rumeno juterno solnce, da so se zlatili valovi in bližnji vrtiči, polni maslinja. Da vsaj površno vidiš lepo okolico, moraš skrbno oči metati na razne strani; kajti predno se zavež, stisne se znovič zaliv in skrči obrežje, da visé sive skale nad vodo, kakor bi se hotele v tem hipu zrušiti in v morji zakopati urno ladjico.

Pri mestu Kumboru smo priveslali v poslednjo zarezo luke kotorske, ki šteje zopet več manjih zarez, katerih konce krasijo vasi in mestica, izmed kojih je največi Novigrad ali Castelnuovo, pozidan na samih strmih in golih skalah.

Ne daleč od tod je Sutorina, do novejšega časa ozka turska meja, ki je zasegala le toliko zemlje, da je mogla Hercegovina do morja dihati. Pri selu Rozi (s cerkvico iz z razrušenim gradičem) smo jo zavili mahoma na levo in v trenutku smo dosegli vhod ali konec toli čudovite boke Kotorske. „Malta“ se je zibala močno in valjala, ko smo hiteli mimo trdnjave Mamule na otočiči Rondoni pa mimo Punta d'Ostro, ktera skalnata obal nosi novo trdnjavico, ki naj bi branila sovražniku vhod v luko; zraven stoji na prav visoki skali velikanski svetilnik „lanterna“, ki kaže v noči ladjam pot v Kotorske zalive.

Ko smo pribučali na prosto morje, ponujal nam se je preveličasten pogled tje doli po obrežji Primorskem, kder stoji naj južnejše mesto Avstrijsko — Buđuva, in na velikane črnogorske in hrube albanske. In to skalovito obrežje, ktero so gledali Grki, obiskovali svet premagajoči Rimci, divji Turci in blaga pohlepni Benečani, kako se krepko ustavlja divjim valovom, ki se neprenehoma v nja peneče zaganjajo! Urno ko tica frčela je Malta mimo Vitaljine, Popoviča, starega Dubrovnika, Lokruma in novega Dubrovnika v luko Gravoško, kder sem se poslovil od spremljevalca g. Vidoviča, da se takoj dalje odpeljem na Malti proti Spljetu in Zadru.

Smešnica 44. Dva ubožna dijaka spala sta v svojej podstrešnej sobici. Okolo polnoči začne se neki tat plaziti skozi okno. Eden dijakov se vsled ropota vzbudi, in ko tatu zagleda, vzbudi natihoma tudi svojega spečega tovariša, ter mu zašepeče na uho: „Kaj neki

storiva ž njim?“ „Le pusti ga, da se skozi lazi“, odvrne ravno tako tiho njegov tovariš, potem jaz naglo vstanem ter se zaderem nad njim, morebiti strahu kaj izgubi, kar je drugod ukradel.“
e. k.

Razne stvari.

(Slovensko društvo) ima velevažno odborovo sejo v nedeljo 5. novembra popoldne ob 3. uri.

(Mariborska čitalnica) naznanja, da se pričnejo znani „jour fix-i“. Prvi bode v nedeljo 5. novembra ob 1/2 8 uri zvečer. Govoril bode takrat č. g. dr. Gregorčec o „Slovenskih goricah“. Prihodnji „jour fix-i“ bodo 12. nov., 26. nov., 3. dec. 10. dec. in 17. decembra t. l. vselej ob 1/2 8 uri zvečer. Častiti udje vabljeni so k številnej udeležitvi pri teh zanimivih večerih.

(Nove volitve) za okrajni zastop mariborski nastavljene so za velike posestnike na 24. dan novembra t. l.

(Porotne sodnije) v Celji pričenejo 27. novembra.

(Ptujski župan) po sili nemeč dr. Breznigg se je poslovil in odšel daleč za Afriko na otok, Madeira imenovani, da ondi zdrav prebije zimo.

(Baron Hackelberg) v Pragwaldu je v okrožnici do srenjskih odbornikov se ponudil v zastopnika pri nepotrebnej demoštraciji celjske ter res v imenu občine položil venec pred podobo cesarja Jožefa; revežem se mora odpustiti, niso vedeli, kaj so storili, toda rogovileža barona Hackelberga živočega med in od Slovencev si bodedo pomnili.

(Pereči ogenj) ali črm razsaja v Janživruhu pri Slov. Gradci, sv. Duhu pri Celji in v Sokolskem pri Brežicah.

(Nove koleke) ali štempeljne bodo začeli 1. januarja 1883 izdajati, stare pa jemljejo nazaj le do 30. aprila 1883.

(Vuhredska občina) je dobila novo šolsko poslopje. Tamošnji načelnik železniške štacije pripomagal je veliko in hvaležni odbor podelil mu je častno srenjčanstvo. Prav! Vendar prusko-nemški „Schulverein“ bi naj ne imel svojega nepotrebnege nosa vtikati vmes.

(V Mariboru uropal) blizu mosta in gospod Lurkardijeve hiše je delavec Anton Trebovec posestniku M. Pičeku 15 goldinarjev.

(Otroka zavrgla) je dekla Julija Paj v Prošinu, pa so jo dobili in okrožnej sodniji izročili.

(Bežigrad) pri Celji kupil je od grofa Spiegelna nekov gospod plem. Stricker.

(Naglo prestavili) so ptujskega učitelja g. Arnharda v Mürzsteg, ker je bil Slovincem pravičen; tudi g. Romihu žugajo s podobno

osodo. Le tako naprej graški gospodje; vse to bode tem bolje voda na mlin tistim, ki želijo spodnji Štajer odlučiti iz upliva gospode toliko brezozirne.

(Novo vino) velja mariborsko 50—60 fl., pekersko 93 fl. haložko 40—50 fl.

(V Loki pri Žusemu) je gluha babica v potoku prala, a med tem je za njo 15 mesečno dete Jožef Pajkovo v mlakici utonilo.

(Zlato uro) ukradli so nadučitelju g. Vrečarju v Teharjih.

Listič uredništva: Mnogo dopisov listu pa tudi cerkvenej prilogi namenjenih je denes izostalo. Prosimo popljenja!

Loterijne številke:

V Trstu 28. oktobra 1882: 23, 66, 15, 10, 21.

V Linci " " 66, 47, 9, 78, 82.

Prihodnje srečkanje: 11. novembra 1882

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Turšica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	7	—	4	43	4	80	3	18	4	81	4	50	4	85
Ptuj	7	—	5	—	5	—	3	—	6	—	6	—	4	70
Celje	9	75	7	32	5	70	3	98	6	45	5	60	6	50
Gradec	7	7	5	33	4	68	3	12	6	64	5	36	5	70
Ljubljana . . .	8	43	5	63	4	67	3	15	6	92	4	23	6	18
Celovec	8	—	6	—	5	—	3	20	6	55	5	—	5	—
Dunaj } 100 fl. k.	10	20	8	—	9	20	9	—	8	80	8	85	—	20
Pešt } 100 fl. k.	9	35	7	—	7	80	6	—	5	90	6	82	6	30

Vabilo

za ude hmeljarskega društva, kakor tudi za vse spoštovane gospode, ki se za to kupčijsko rastlino zanimajo, h glavnemu zboru Spodnještirskega, hmeljarskega društva v četrtek 9. listopada t. l. v gostilni „h Kroni v Žavci.

Dnevni red:

Predpoldne ob 10. uri: Rigolenje novega in oranje starega hmeljarskega vrta se pogleda v hmeljarskem vrtu žavske komune. Ob 11. uri. Pogledajo se različna sušila.

Popoldne ob 2. uri: 1) Poročilo novih izkušenj o letošnji hmeljarji. 2) Določilo hmeljarskih sejmov za leto 1882. 3) Poročilo o razstavi hmelja. 4) Statistični izkazi. 5) Razgovor o premiranji delavcev. 6) Govor o hmeljarji v slovenskem in nemškem jeziku. 7) Občni navsveti. —

Žavec 31. oktobra 1882.

Predsednik:

Karol Haupt, m. p.